

МІЖНАРОДНИЙ ЕКОНОМІКО-ГУМАНІТАРНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ АКАДЕМІКА
СТЕПАНА ДЕМ'ЯНЧУКА

ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

МАТЕРІАЛИ
міжнародної науково-практичної конференції

**«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ ТА ПРАКТИКИ
У ХХІ СТОЛІТТІ»**

18–19 березня 2021 року

Видавничий дім
«Гельветика»
2021

Досвід адміністративно-правового забезпечення реалізації права на отримання професійної правничої допомоги у ЄС	
Деревянко Н. З.	97
Сучасний стан забезпечення реалізації права на отримання професійної правничої допомоги в Україні	
Деревянко Н. З., Брик А. В.	99
Правовий статус громадянина України та його основні компоненти	
Деревянко Н. З., Михальчук Д. П.	102
Особливості адміністративно-правового забезпечення поводження з промисловими відходами в Україні	
Карнаух-Голодняк О. В.	105
Деякі аспекти адміністративної відповідальності у сфері забезпечення цивільного захисту	
Люблін В. Д.	108
Деякі особливості використання міжнародного досвіду щодо системного забезпечення внутрішньої безпеки держави	
Макарчук В. В.	111
Міграція українців в країни ЄС	
Мота А. Ф., Петренченко С. А.	114
Щодо спеціальних принципів реалізації державної політики щодо запобігання домашньому насильству	
Томчук А. В.	116
СЕКЦІЯ 6. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ; КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО	
Резолюція VIII Конгресу ООН із запобігання злочинності від 07.09.1990 як один із основних міжнародно-правових актів визначення шляхів запобігання корупції	
Боровик А. В., Супрунюк І. С.	119
Стамбульський план дій боротьби з корупцією 2003 року як один із основних міжнародно-правових актів визначення шляхів запобігання корупції	
Боровик А. В., Трофімчук Ю. О.	121
Щодо переліку корупційних кримінальних правопорушень у законодавстві України та негативних наслідків їх вчинення	
Боровик А. В.	124
Організація досудової пробації: досвід зарубіжних країн	
Гранкіна В. І.	127
Щодо правових підстав визнання неприпустимими доказів у корупційних кримінальних провадженнях внаслідок порушення закону про підслідність	
Дем'янчук В. А., Павелків С. Р.	132

отримає право застосовувати адміністративний арешт без відкриття адміністративної справи і вирішуватиме це питання замість суду.

Література:

1. Коваль Л.В. Адміністративне право України. Курс лекцій. К.: Основи, 1994. – 107 с.
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07 грудня 1984 р. № 8073-Х. [Електронний ресурс] зі змінами та доповненнями станом на 10.03.2021 р. – Режим доступу до сайту: www.zakon.rada.gov.ua.
3. Коваль Л.В. Административно-деликтное отношение. – К.: Выща школа, 1979. – С. 17.
4. Адміністративне право України : підручник / за ред. С.В. Ківалова. – О.: Юридична література, 2003. – С. 217.

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ щодо СИСТЕМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВНУТРІШНЬОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

Макарчук В. В.

*кандидат юридичних наук,
асистент кафедри конституційного права
та теоретико-правових дисциплін
факультету права та лінгвістики
Білоцерківського національного аграрного університету
м. Біла Церква, Київська область, Україна*

Забезпечення безпеки та охорони громадського правопорядку в Україні, а також вдосконалення правоохоронної діяльності правоохоронних органів, яке впливає на безпеку людства і найбільш високий рівень впливу на території будь-якої країни завжди відзеркалює її спроможність протидіяти загрозам із зовні. Сучасний етап розвитку людства характеризується посиленням таких глобальних загроз, злочинності, наркобізнесу, міжнародного тероризму, міграції контрабанди.

Відповідно до реформи вітчизняного адміністративного права та світового досвіду щодо забезпечення внутрішньої безпеки держави та у сфері економіки і застосування антикорупційного законодавства має на меті використання всього арсеналу правових засобів боротьби, в тому числі і міжнародного досвіду : світового досвіду застосування європейських цінностей, стандартів щодо захисту прав людини, та міжнародні угоди між Україною та Європейським Союзом, досвіду

європейських держав щодо забезпечення внутрішньої безпеки держави від внутрішніх і зовнішніх загроз у сфері управління і економіки, приведення до європейських стандартів чинного законодавства у сфері запобігання й протидії корупції в нашій державі.

Закріплення Конституцією України положення про те, що людина, життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю [1, с. 2], відповідно вимагає від держави створення відповідної системи державних органів, діяльність яких була б безпосередньо пов'язана із системним забезпеченням внутрішньої безпеки держави, яка є одним із видів адміністративно-правової сфери діяльності.

На думку Нікітенка О.І. правоохоронна система України сьогодні не в змозі ефективно виконувати покладені на неї державою функції та завдання щодо внутрішньої безпеки України. Забезпечення національної безпеки держави правоохоронними органами має свої особливості, що, насамперед, залежить від характеру державних завдань та функцій щодо охорони внутрішньої безпеки України, повноважень, форм і методів професійної діяльності. Сьогодні наука адміністративного, фінансового права та державного управління щодо забезпечення внутрішньої безпеки держави переживають складний період свого розвитку. Він зумовлений необхідністю переходу від системного осмислення розрізної сукупності накопиченого досвіду та теоретичних уявлень щодо державного управління й забезпечення внутрішньої безпеки від внутрішніх і зовнішніх загроз до побудови цілісних теорій як теоретичних систем знань про науку адміністративного, фінансового та державного управління у сфері забезпечення національної безпеки України [2, с. 3].

На даний час виділяють різні світові моделі національної безпеки:

- американська – орієнтована на поєднання зовнішньої та внутрішньої безпеки, яку використовують за взірець більшість держав;
- японська – з акцентом на внутрішню соціальну безпеку;
- китайська, яка є концентрованим виразом систем безпеки держав, що здійснюють будівництво соціалістичного суспільства;
- системи, властиві державам, які нещодавно здобули незалежність, а також здійснюють глибинну переорієнтацію свого розвитку [3, с. 52].

Наприкінці ХХ століття світова спільнота визнала, що корупція є глобальною проблемою кожної країни, і з цією проблемою треба боротися. Результатом стало ухвалення цілого комплексу міжнародно-правових актів, підготовлених та прийнятих в Організації Об'єднаних Націй, Організації економічного співробітництва та розвитку, Організації американських держав, Раді Європи, Європейському Союзу, Африканському Союзі. Міжнародні юридичні інструменти відрізнялися

її сферою застосування, проте в усіх було на меті одне – встановити загальні стандарти боротьби з корупцією шляхом забезпечення виконання відповідних антикорупційних законів на національному рівні [4, с. 17].

Отже, розвиток та ствердження власного шляху і місця України у геополітичному оточенні, її включення у європейські та світові інтеграційні процеси нерозривно пов'язані з організацією державної влади та правоохоронних органів у сфері внутрішньої безпеки, яка б відповідала сучасним тенденціям правового розвитку. Відповідно однією з головних особливостей системного підходу щодо забезпечення внутрішньої безпеки України є єдина система чіткої взаємодії правоохоронних органів держав, спільна участь у заходах, ініційованих Організацією Об'єднаних Націй, Радою Європи, Інтерполом, Міжнародним валютним фондом, Світовим банком та іншими міжнародними організаціями.

Література:

1. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>
2. Нікітенко О. І. Теоретичні проблеми удосконалення забезпечення внутрішньої безпеки держави правоохоронними органами : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2013. 34 с.
3. Єдинак В. Світовий досвід розв'язання проблеми забезпечення економічної безпеки. *Економіка та підприємництво. Держава та регіони.* 2009. №3. С. 51-54.
4. Задирака Н., Кабанець Р. Світовий досвід запобігання та протидії корупції: до питання про інтеграцію законодавства України до права Європейського Союзу. *Віче.* 2014. №10. С. 16-22. URL: <http://veche.kiev.ua/journal/4201/>